

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان
برگردان از: سیلویا بیژن-یان-Bejanian Sylvia
۱۹ اکتوبر ۲۰۱۸

تی یری میسان

روابط بین الملل: آرامش قبل از کدامین طوفان؟

کلیه مسائل بین الملل در انتظار انتخابات قانونگذاری ایالات متحده به حالت تعلیق درآمده اند. پیروان نظام پیشین جهانی، منتظر تغییراتی در اکثریت کنگره و کنارگذاری سریع پرزیدنت ترمپ می باشند. چنانچه مهمان کاخ سفید بتواند جایگاه خود را حفظ کند، عاملان جنگ علیه سوریه، باید شکست خود را بپذیرند و به دنبال میدان های نبرد دیگری باشند. چنانچه دونالد ترمپ در انتخابات شکست بخورد، درگیری سوریه بلافاصله توسط انگلستان از سر گرفته خواهد شد.

ولتر شبکه / دمشق (سوریه) / ۱۷ اکتوبر ۲۰۱۸

دوران کنونی، از زمان اعلام پاسخ روسیه به انهدام هواپیمای ایلوشین ۲۰۰-، تا انتخابات قانونگذاری ایالات متحده در ۶ نومبر، وضعیت نامشخصی دارد. تمام عاملان جنگ سوریه در انتظار سیاست آینده کاخ سفید نشسته اند، تا بدانند سیاست قطع رابطه با نظام بین الملل ادامه خواهد داشت، یا آنکه کنگره در جبهه مخالف قرار خواهد گرفت و بلافاصله پرزیدنت ترمپ را کنار می گذارد.

ریشه های جنگ

به وضوح می توان دریافت، طرح اولیه ایالات متحده، انگلستان، اسرائیل، عربستان سعودی و قطر، تحقق نخواهد یافت. این امر در ارتباط با دو قدرت بزرگ فرانسه و ترکیه که دیرتر وارد جنگ علیه سوریه شدند، نیز صادق است. ما نه تنها باید نحوه بررسی خود را از آغاز حوادث به یاد آوریم، بلکه لازم است دریابیم در این ارتباط چه چیزی را کشف کرده ایم. در حالی که تظاهرات در عا به صورت "شورش های خود جوش" در برابر "دیکتاتور سرکوبگر" معرفی می شدند، برایمان آشکار است، تدارک این شورش ها از مدت ها پیش آغاز شده [۱].

از سوی دیگر، نباید تصور کنیم اعضای ائتلاف، برای رسیدن به هدفی مشترک متحد می شوند و دارای ستراتیژی یکسانی هستند. تأثیرات هر کدام هر چه باشد، هر یک از حکومت ها روایت، منافع و اهداف خود را در این جنگ دنبال می کند.

ایالات متحده در ادامه ستراتیژی آرمیرال آرتور سبروسکی، انهدام کلیه ساختار های دولتی خاور میانه بزرگ را می خواهد [۲]. و بر سیاست انگلستان تکیه دارد که ستراتیژی تونی بلر را دنبال می کند، تا اخوان مسلمین را در صدر قدرت منطقه قرار دهد [۳]. اسرائیل که ستراتیژی اودد اینون [۴] و دیوید وورموسر [۵] را ادامه می دهد، خواستار سلطه بر منطقه است. سلاح ها از پیش از سوی عربستان سعودی در مسجد عمر [۶] قرار گرفت و قطر داستان دروغین کودکانی را پیش کشید که ناخن هایشان را کنده بودند.

در آن زمان هدف عربستان سعودی، تحمیل سیاست جدیدی به سوریه و سرنگونی حکومت آن نبود. ریاض می خواسته فردی غیر سنی در صدر حکومت قرار نگیرد. اما به علت تحولات عجیب تاریخی، وهابیت که تا دو قرن پیش اعتقاد داشت سنی ها و شیعیان هر دو مرتد می باشند و از پیروان خود می خواست در صورتی که آنها مذهب خود را تغییر ندهند، ریشه کن شان کنند، امروزه به صورت مدافعان سنی ها و قاتلان شیعیان در آمده اند. امیر نشین کوچک قطر، با توقف ساخت لوله انتقال گاز به سوریه از این کشور انتقام گرفته [۷].

فرانسه، به علت پیمان های لنکستر هاووس، باید در این توطئه سهیم باشد، اما کنار گذاشته شده، چرا که در لیبیا دست به اعمال حساب نشده ای زده بود. وزیر امور خارجه این کشور - آلن ژوپه - کوشید فرانسه را به جمع توطئه گران وارد کند، اما سفیر دمشق - اریک شووالیه - که در محل شاهد انحرافات در نقل واقیعت موجود بود، به تندمی مانع این حرکت شد [۸].

زمانی که فرانسه به صحن توطئه گران بازگشت، اهداف سال های ۱۹۱۵ خود را در استعمار سوریه، مطابق با پیمان سایک - پیکو - سازانو دنبال کرد. همانگونه که اختیارات فرانسه بر سوریه، در مقایسه با استعمار پایدار الجزایر، موقتی بوده [۹]، و در قرن بیست و یکم، در ارتباط با کنترل ساحل، اهمیت ثانوی داشت. اما، پاریس کوشیده تا تعهدات کهن خود را به اجراء در آورد و یک مرکز ملی گرای کرد به وجود آورد که مطابق مدل بریتانیایی ۱۹۱۷، مانند رابطه یهودیان با فلسطینیها باشد. به همین منظور با ترکیه [۱۰] متحد شده، تا تحت نام "سوگند ملی آتاتورک" [۱۱] ترکیه، شمال سوریه را محاصره کند و با اخراج کلیه کردهای ترکیه، آنها را به این منطقه بفرستد.

چنانچه هدف از جنگ چهار معارض اولیه، با یکدیگر هم خوانی داشته باشد، دو دولت اخیر با بقیه هم صدا نیست. از سوی دیگر، فرانسه، انگلستان و ترکیه سه ابر قدرت استعمارگر گذشته می باشند و هر سه خواهان تحمیل قدرت خود بر یک تخت سلطنتی می باشند. جنگ علیه سوریه، توانسته مخاصمات گذشته آنها را احیاء کند.

دوران داعش در میان جنگ علیه سوریه و عراق

در پایان ۲۰۱۳، پنتاگون طرح های خود را در کادر ستراتیژی سبرووسکی بررسی کرد و توانست طرح های مقدماتی خود را بهبود بخشد و مطابق با گفته رالف پیترز [۱۲]، طرح رابن رایت را جایگزین آن نماید، و کشور "سنی استان" را که میان سوریه و عراق قرار خواهد داشت [۱۳] به وجود آورد.

با این حال، در سپتامبر ۲۰۱۵، با ورود ارتش روسیه به سوریه، طرح "سنی استان" که توسط داعش می بایستی عملی می شد، پروژه شش کشور هم دست را با شکست مواجه نمود.

سه سال نخست جنگ، پاسخ به هدف دیگری بود: از یک سو، به وجود آوردن دولتی میان عراق و سوریه، در کادر ستراتیژی سبرووسکی، و از سوی دیگر استفاده از داعش برای قطع جاده ابریشم چین، که زی جینپینگ، می خواست آن را فعال کند و بتواند بخش "غربی" قاره را به دست بگیرد.

پیروزی سوریه- روسیه، و تغییر جریان ایالات متحده

موضوع انهدام هواپیمای نظامی ایلوش-۲۰ در ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۸، این فرصت را به روسیه داد تا به این جنگ دامنه دار پایان دهد، و با کاخ سفید، در برابر متخاصمین دیگر متحد شود. این باز آفرینی، در مقیاس کوچکتر، عکس العمل روسی- امریکائی، در بحران کانال سوئز در ۱۹۵۶ می باشد [۱۴].

مسکو، ارتش عرب سوریه را با، دفاع ضد هوایی اس-۳۰۰، همراه با سیستم های مراقبتی هم سو با آن، مجهز نمود. از زمانی که این سیستم عملیاتی شود و افسران سوریه بتوانند در این رابطه آموزش ببینند، سه ماه وقت خواهد گرفت، برای ارتش های غربی، دیگر امکان پرواز بر فراز دمشق میسر نخواهد شد [۱۵].

وزیر امور خارجه سوریه - ولید معلم - در تریبون اجلاس عمومی ملل متحد، عقب نشینی بی درنگ و بدون قید و شرط نیروهای اشغالگر خارجی ایالات متحده، فرانسه و ترکیه، را درخواست نمود [۱۶].

چنانچه ایالات متحده از منطقه خارج شود، فرانسوی ها و ترک ها، دیگر قادر به ماندن نخواهند بود. اسرائیلی ها نیز نمی تواند با پروازهای خود، سوریه را بمباران کنند. انگستان هم اکنون عقب نشینی کرده است.

تل آویو، پاریس و انقره، پیوسته امیدوارند تا پرزیدنت ترمپ در انتخابات قانونگذاری ۶ نوامبر شکست بخورد و کناره گیری کند. از این رو منتظر پاسخ نتایج مقدر می مانند تا تصمیم گیری کنند.

چنانچه دونالد ترمپ در انتخابات میان دوره کنگره پیروز شود، سؤال دیگری پیش خواهد آمد. آیا کشورهای غربی از نبرد در سوریه دست خواهند کشید و یا به این جنگ بی پایان ادامه خواهند داد؟ در واقع، این حقیقتی است که تمام کارشناسان بر آن اتفاق نظر دارند: طبقه حاکمه غرب به قدری پر مدعا و انتقام جو است، که نخواهد خواست در پس قدرتهای نوین آسیائی، از مقام خود تنزل کند.

عقل حکم می کند، که با شکست در جنگ، طرف های متخاصم عقب نشینی کنند. اما جو فکری غرب مانع می شود. جنگ زمانی پایان می گیرد، که آنها استخوان تازه ای برای جویدن پیدا کنند.

تنها انگلستان تصور کرده، پاسخ خود را یافته است و مشخص است لندن فشار دیپلماتیک خود را از طریق "گروه کوچک" ادامه خواهد داد، و این کشور به سمت "بازی بزرگ" - دوران مخاصمات انگلستان با تزار روسیه در قرن نوزدهم - روی آورده است. با ماجرای تخیلی اسکریپال، مدل "تلگرام زینویو" را تکرار کرده است [۱۷]. لندن توانسته سرویس های اطلاعات خارجی روسیه را حین کشف عملیات در ارتباط با منع سلاح های کیمیاوی (اوپ و اس) درون سازمان، دستگیر نماید.

این نظریه ژئوپلیتیک، از کلیه حوادثی که به صورت بهانه به کار می روند ، حالت مستغلی دارد . "بازی بزرگ" ستراتیژی امپراتوری انگلستان بود و به کار گیری مجدد آن توسط بریتانیای کنونی ، نتیجه برکسیت و سیاست "بریتانیای جهانی" می باشد . مانند قرن نوزدهم ، این حالت ضد روسی ، در پایان ، به رقابت شدیدی میان لندن و پاریس خواهد انجامید و به عکس ، در صورت شکست ترزا می ، و مورد پرسش قرار دادن برکسیت و حضور مجدد انگلستان در اتحادیه اروپا ، تمام این طرح ها با شکست مواجه خواهند شد .

چنانچه فرانسه از هم اکنون قصد ترک خاور میانه را داشته باشد و تمرکز خود را بر ساحل افزایش دهد ، موقعیت ایالات متحده با مشکل مواجه خواهد شد . از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ ، پنتاگون از نوعی استقلال عمل بهره برده است. ده فرمانده جنگی ، نیروهای مسلح ، نمی توانند از سوی رئیس ستاد ارتش فرمانی دریافت نمایند و تنها از وزیر دفاع اطاعت می کنند . به مرور زمان ، اختیارات آنها به صورت "نیابت پادشاه" در "امپراتوری ایالات متحده" در آمده است . و حاضر نیستند ، موقعیت خود را توسط پرزیدنت ترمپ از دست بدهند . برخی از میان آنها ، مانند فرمانده امریکای لاتین (ساوت کام) [۱۸] می خواهد ستراتیژی آدمیرال سبروسکی را علی رغم منع کاخ سفید ، دنبال نماید .

از این ابهامات موجود زیاد می باشند . تنها قدم مفید در رابطه با داعش بوده : به مدت سه ماه ، کشورهای غربی ، با ارسال سلاح به آنها ، مدعی شکست دادن این گروه تروریستی بوده اند . امروزه دونالد ترمپ ، دستور داده تا به تجربه دولت تروریستی پایان داده شود - خلافت و ارتش سوریه و روسیه ، توانستند عناصر جهادی را عقب برانند . کشورهای غربی نمی خواهند "شورشیان معتدل" آنها "تروریست" نامیده شوند و نزد آنها برگردند . از این رو ، بدون آنکه اعتراف کنند ، خواهان مرگ و انحلال آنها در سوریه می باشند . انتخابات میان دوره در ایالات متحده ، نشان خواهد داد ، جنگ در سوریه ادامه خواهد یافت ، یا آنکه به میدان جنگ دیگری منتقل می شود .

مراجعات:

- [۱] « [Agression masquée en guerres civiles](#) » ,par Thierry Meyssan ,Réseau Voltaire , ۲۷ février 2018
- [۲] [The Pentagon's New Map](#) ,Thomas P. M. Barnett, Putnam Publishing Group, 2004 . « [Le projet militaire des États-Unis pour le monde](#) » ,par Thierry Meyssan , (Haïti) *Haïti Liberté* , Réseau Voltaire , ۲۲ août 2017
- [۳] « [Tony Blair speech at the World Affairs Council in Los Angeles](#) » ,by Tony Blair , *Network* , August 2006 ۱ . « [When Progressives Treat with Reactionaries. The British State's flirtation with radical Islamism](#) » .Martin Bright, Policy Exchange, September 2004 . « [choice but to leak](#) » ,Derek Pasquill , *New Statesman* , January 17, 2008
- [۴] « [Une stratégie pour Israël dans les années 80](#) » ,par Oded Yinon, Traduction Youssef , Réseau Voltaire , (Israël) *Kivunim* ,Aschkar , février 1982
- [۵] *A Clean Break: A New Strategy for Securing the Realm* Le plan Strategic and Political Studies, July 2006, a été attribué à ses signataires, principalement Richard Perle et Douglas Feith. Cependant, selon ce dernier, le texte a été rédigé par David

Wurmser sans que les signataires aient la possibilité de le modifier. Voir “Credit for Israel
 .September 16, 2004 ,*Washington Post* ,Report Clarified”, Douglas Feith
 .Interview du général Anwar Al-Eshki par la BBC, en 2011 [٩]
<https://youtu.be/EGu3sh4MMK8>
 Syria “ .August 6, 2012 ,*Al-Jazeera* ,Pepe Escobar ,”[Syria’s Pipelineistan war](#)“ [١٠]
The ,Nafeez Ahmed ,”[intervention plan fueled by oil interests, not chemical weapon concern](#)
[Syria attraction: Russia moving into Eastern Mediterranean oil](#) “ .August 30, 2013 ,*Guardian*
[Why the Arabs don’t want us](#) “ .Januray 13, 2014 ,*Russia Today* ,William Engdhal ,”[bonanza](#)
 .February 23, 2016 ,*Politico* ,Jr Robert Kennedy ,”[in Syria](#)
[Alain Juppé accusé par sa propre administration d’avoir falsifié les rapports sur la Syrie](#) » [١١]
 .mars 2012 ٢٠ ,*Réseau Voltaire* ,«
France, Syrie et Liban 1918-1946: Les ambiguïtés et les dynamiques de la relation [١٢]
 .Nadine Méouchy, Presses de IFPO, 2013 ,*mandataire*
 .signé par Alain Juppé et Ahmet Davutoğlu, 2011, non-publié *Accord franco-turc* [١٣]
 .janvier 1920 ٢١ ,*Réseau Voltaire* ,« [Serment national turc](#) » [١٤]
Armed ,Colonel Ralph Peters ,”[Blood borders - How a better Middle East would look](#)“ [١٥]
 .June 1, 2006 ,*Forces Journal*
The New York Times Sunday ,Robin Wright ,”[Imagining a Remapped Middle East](#)“ [١٦]
 .September 8, 2013 ,*Review*
 par ,« [? Londres, Paris et Tel-Aviv seront-ils sanctionnés par Moscou et Washington](#) » [١٧]
 .septembre 2018 ٢٢ ,*Réseau Voltaire* ,Thierry Meyssan
[Les implications de la création d’une gestion intégrée moderne de l’espace aérien](#) » [١٨]
 .octobre 2018 ٢٣ ,*Réseau Voltaire* ,par Valentin Vasilescu, Traduction Avic ,« [syrien](#)
 ,Travis J. Tritten ,”[Trump eyeing Arab ‘boots on the ground’ to counter Iran in Syria](#)“ [١٩]
 .September 29, 2018 ,*Washington Examiner*
 par Michael Jabara Carley, Traduction ,« [? L’affaire Skripal : le mensonge de trop](#) » [٢٠]
 .avril 2018 ٢٤ ,*Réseau Voltaire* , (Russie) *Strategic Culture Foundation* ,Jean-Marc Chicot
 ,by Kurt W. Tidd ,”[Plan to overthrow the Venezuelan Dictatorship – “Masterstroke](#)“ [٢١]
[Le "Coup de Maître" des États-Unis contre le](#) » .February 2018 ٢٥ ,*Voltaire Network*
 .mai 2018 ٢٦ ,*Réseau Voltaire* ,par Stella Calloni, Traduction Maria Poumier ,« [Venezuela](#)